

[Ritta Ahm.]

krise. Og lad os så blive fri for at høre om det kapitalistiske system, som har spillet fallit, og om dansk arbejderklassens undertrykkelse. De socialistiske lande har endnu ikke vist resultater, som tilnærmelsesvis kan komme op på vort høje sociale stadi og vor velstand i øvrigt, som vi trods alle vore trængsler i dag dog har.

Der er en ting, som det ligger mig meget på sinde at slutte af med her, og det er min meget store bekymring over for hele vor samfundsudvikling. I dag bygger vort samfund ikke på fællesskab. Samfundet er blevet de andre. Vi graver os med vores interesseorganisationer ned i store skyttegrave, hvor hver kæmper for deres fremgang uden hensyn til, om det er på bekostning af andre. Det er min opfattelse, at det danske samfund står over for en ny tidsepoke, som bliver helt fremmed for den tid, vi har levet i siden anden verdenskrig. Men hvilken målsætning vi skal sætte os for vort samfunds videre udvikling, er der ingen der kerer sig om her i dette folketing. Ikke engang i forbindelse med a-kraftsspørgsmålet har man draget en ideologisk debat ind heromkring. En ideologisk debat, det er kun noget, voksne mænd med muskler tager frem af skuffen ved kongresser og sommerstævner og ved andre højtidelige lejligheder. Så går man bagefter ind i folketinget og fører pengepolitikken videre, som man har gjort de sidste 25 år. Jeg synes nok, at resultaterne af den førte politik siden anden verdenskrig tydeligt har vist i dag, at materiel værdi alene ikke er nok for et samfunds beståen som et kultursamfund, men vi har og har altid haft pengepolitik på hjernen. Kunne man så endda medgive denne ensidighed, at det havde ført til et sundt økonomisk samfund, men vi har vel nok et underskud, inden året er omme, på ca. 7 mia kr., samtidig med at vi har skabt et rodløst samfund, som sejler som et skib uden ror.

Det er mit håb, at de menneskelige aspekter, jeg her har berørt, må blive medregnet i de drøftelser, som fremover skal finde sted, således at vi ikke alene kan finde frem til en løsning på vores beskæftigelsesproblem, men også kan finde frem til et mere menneskeværdigt samfund for alle grupper i dette samfund.

Dagsordensforslaget fra det kommunisti-

ske parti kan vi ikke stemme for. Jeg ser da gerne en færdig arbejdsplan, men med de mange faktorer, der griber ind i hele vores krisesituation, vil vi ikke være med til at pålægge regeringen at udarbejde en sådan inden for den givne tidsfrist. Det er ikke regeringens ansvar alene, men hele det danske samfunds, at vi kommer ud af den situation, vi står i i dag.

Brusvang (CD):

Til denne forespørgsel fra det kommunistiske parti vedrørende arbejdsløshedsproblemet og beskæftigelsen har centrum-demokraterne følgende bemærkninger.

Jeg må først give tilslutning til det synspunkt, som den socialdemokratiske ordfører, hr. Auken, gav udtryk for, da han sagde, at han fandt denne debat overflødig. Det gør vi også. Vi finder, det er temmelig tåbeligt, at kommunisterne kommer for at slå en socialdemokratisk regering oven i hovedet og beskyldte den for, at den ikke bekymrer sig tilstrækkeligt om arbejdsløshedsproblemet. Det er en antagelse, som ikke rigtig er fornuftig.

Men når det er sagt, så vil jeg også godt tilføje, at regeringen har måske i et vist omfang selv været ude om det. Når vi tænker tilbage på den valgkamp, der blev ført forud for sidste valg, på de tilsagn og løfter, der blev givet fra socialdemokratiet, så kunne man måske godt få den opfattelse, at hvis socialdemokratiet fik magten og kom i regering, ja, så kunne dette problem blive løst. Sagen er bare den, at selv med en socialdemokratisk regering og selv med den bedste vilje i dette folketing, så er der en række forhold her, vi ikke har rådighed over, og som vi altså simpelt hen må affinde os med. Denne lille bemærkning vil jeg godt understrege, for vi skal nok være noget forsigtige undertiden med de løfter, vi giver på et område som dette.

Jeg vil gerne vende tilbage til statsministerens redegørelse, som jeg takker for, og jeg vil gerne sige, at jeg deler statsministerens opfattelse af, at det septemberforlig, der er indgået mellem 5 partier, ikke bare er politisk vigtigt og økonomisk vigtigt, men at det netop har haft sin særlige betydning i det spørgsmål, vi her drøfter, nemlig arbejdsløsheden og bekæmpelsen heraf.

Statsministeren har endvidere gennem-